

Adam Møller (KF):

Også det konservative folkeparti ser naturligvis med velvilje på det sigte, som det foreliggende lovforslag har. Vi forstår meget vel, som det også er blevet fremhævet af nogle af de foregående ordførere, det stærke ubehag, den enkelte borger kan føle, når hun eller han pålægges at give bidrag til politiske synspunkter og politiske partier, som man ikke føler sig i overensstemmelse med, som man muligvis føler sig som politisk modstander af. Dette er naturligvis et synspunkt, som jeg tror har en bred tilslutning i dette folketing.

På den anden side må man vel også sige, at nogle af de synspunkter, som blev fremført af den socialdemokratiske ordfører, har en vis vægt. Det er jo klart, at interesseorganisationer, hvad enten det er faglige sammenslutninger af lønmodtagere eller det er faglige sammenslutninger af arbejdsgivere eller det er andre lignende organisationer, har et formål, som man ønsker opfyldt, og når man ikke tidligere er nået igennem med en lovgivning af denne art, så skyldes det vel, at det er ret vanskeligt at definere, hvor de faglige interesser holder op, og hvor de politiske begynder. Der er formentlig ingen, der ville nægte hverken den kommunale sygehusforening eller sygeplejerskerne at udgive nogle blade, der beskæftiger sig med forholdene inden for sygehusvæsenet set fra hver sin side, arbejdsgiversiden og lønmodtager-siden. Men vi ved jo alle sammen, at dette meget nemt kan blive politiske spørgsmål, og altså et spørgsmål om, hvilken politik man skal føre fra regeringens side, fra folketingets side i disse spørgsmål, og hvor de pågældende interesseorganisationer fra hver sin side kan have interesse i, at deres synspunkter bliver fremhævet over for offentligheden.

Når jeg på mit partis vegne gerne vil tilsige en velvillig udvalgsbehandling om dette spørgsmål og dette forslag, så er det, fordi jeg synes, forslaget i og for sig anviser bedre veje, end vi tidligere har set i folketinget, til at løse nogle af problemerne. Man taler bl. a. om denne særlige fond inden for den pågældende organisation, man kan være medlem af, og hvor man derfor kan komme til at give sine bidrag, og det er muligvis en vej, hvor vi kan nå frem, og vi vil da gerne undersøge alle mulighederne.

På den anden side skal man jo altså også passe på, at man ikke kommer over i den modsatte grøft, således at man afskærer borgerne fra på steder, hvor det er naturligt, i de organisationer, foreninger, hvor de er samlet om de ting, der samler dem, væsentligst måske deres faglige synspunkter, at kunne øve en indflydelse til fremme af disse synspunkter.

Det er denne balance, det må være opgaven for udvalgsarbejdet at prøve på at finde frem til. Jeg synes, at det foreliggende forslag i og for sig er et godt udgangspunkt for et sådant arbejde, og tilsiger som sagt det konservative folkepartis velvillige indstilling til en udvalgsbehandling.

Poul Boeg (CD):

Også centrum-demokraterne synes, at retsforbundet her har fremsat et udmærket forslag. Vi hilser det initiativ, der er taget, med stor glæde og tilfredshed. Det er navnlig også vor fornemmelse, at de grundtanke, som bærer dette forslag, ideen bag det, er noget, der rammer en indstilling, som deles af i hvert fald en meget stor del af befolkningen.

Når vi i alt fald i princippet — jeg skal senere komme til et enkelt forbehold, vi har — kan stille os positive, så skyldes det, at det, som ligger bag dette forslag, jo ganske simpelt er en modvilje og en uvilje mod tvang. Det enkelte individ i samfundet må have sin frihed, bånd på friheden må vi gå imod. Det viser sig jo da også, at de partier, der fortrinsvis er imod den grundtanke, der her er lagt frem, er partier, der er placeret ude i venstre side af det politiske spektrum, det vil altså sige derude, hvor man desværre ikke altid i samme grad som vi andre har en ubetinget respekt for andres mening, hvor man ikke hylder den indstilling, at enhver blive salig på sin måde, men hvor man er af den opfattelse, at man kun kan blive salig på den måde, som dette parti eller denne politiske anskuelse repræsenterer, og de, der derfor ikke vil komme med frivilligt, de skal så direkte eller indirekte tvinges til det.

I den forbindelse vil jeg gerne fremdrage et ganske kort citat af, hvad der blev sagt af den socialdemokratiske ordfører — det er så kort, at jeg næde at få det ordret — og det lød som følger, at:

„individets ret ikke må krænkes.“